

אל תביט אַחֲרַיִךְ

בענין מאמר "פתחו של אולם" - תגובה על מאמר "וילאו למצוא הפתח"

לאחר שהופץ בעשרות אלפי עותקים הספר "הישכם אוהבים" בענין תקרובת ע"ז בפאות, ר' יואל שילה (מח"ס "ותשקוט הארץ" בענין היתר לבישת הפאה נכרית מדין צניעות), טרח להצדיק שוב את הפאות ולנקותם מכל חשש איסור תקרובת ע"ז, ולכך הוציא ספר שלם בשם "הכצעקתה", אשר בו הציג שכביכול אין שום מעשה עבודה בתגלחת השיער בטירופטי, ועוד הוסיף והכביד המון המון פרטים ופרטי פרטים בנידון זה, להכביד על לימוד הסוגיא ועל בירור הפרטים בנידון, והסיק שגדולי ישראל טעו, והצדק הוא רק איתנו.

על ספרו זה יצא לאור תגובה בשם "וילאו למצוא הפתח". בו נפרשו בצורה דקדקנית כל מקורותיו וכל ראיותיו להיתר, והוכח לכל כמה צדקו דברי גדולי ישראל בנידון.

אך ר' יואל שילה לא שקט על שמריו ויצא להגן על כבודו במאמר "כפתחו של אולם" (פשל"א) בו הוא מנסה לענות תגובות על התגובות.

אנו בתור מכון העוסקים בהפצת האמת לאור, והצלת המון עמך בית ישראל מאיסור חמור זה, ומפגיעות בגוף ובנפש כפי שכתב מרן פוסק הדור הגר"ש ואזנר זצ"ל, לא ראינו צורך להמשיך להגיב, מטעם אחד ופשוט, שכן מי שחתור אחר האמת - הבין הצדק עם מי, ומי שמחפש תירוצים, תמיד יוכל למצוא. וכבר אמרו חז"ל (שבת לא:): "אמר הקב"ה לא דיין לרשעים שאינן חרדין ועצבין מיום המיתה אלא שלבם בריא להן כאולם". שכן בעולם הזה תמיד תשאר בחירה לאדם האם ללכת אחר האמת או לא, והתורה הקדושה מצווה ובחרת בחיים, כלומר שהבחירה עדיין בידך. לכן לא ראינו שום תועלת בכתיבת תגובה על הדברים שוב ושוב.

אולם מכיון שפנו אלינו מן העוסקים במלאכה וביקשו ממנו שלפחות נכתוב נקודות וראשי פרקים, ע"מ שלא יאמרו האומרים מפני שלא היה להם מה לומר - שתקו. לכן נעננו לבקשתם ובאנו לערוך תגובה. אך דא עקא שבעברינו בין בתריו של חיבורם לא מצאנו דבר שניתן לענות עליו לפי כללי הוויכוח המינימלים, שכן רוב ככל דבריו הם סה"כ חזרה שוב על הדברים הראשונים ללא שום תוספת כלל, וכיצד ניתן להגיב על "תגובה" מעין זו?

אל תביט אחריו

תגובה על מאמרם "פתחו של אולם", שהינו תגובה על מאמרינו "וילאו למצוא הפתח" מהדורא ראשונה

והקורא בעיון את דבריהם מקבל תחושה שכוונתם היתה בכל מאמרם זה רק "לכתוב תגובה" ולא משנה כ"כ מה כתוב בה²¹⁰, מצידם העיקר שיש כמה שורות טקסט המתייחסות לכמה דברים שנכתבו בקונטרס "וילאו למצוא הפתח".

ונמנה כאן כמה דוגמאות שיראה הקורא וישפוט האם שייך לענות תגובה על דברים אלו:

בענין צורת חקירת ההודים

כאשר חזרו השליחים והעידו את עדותם לפני גדולי ישראל בשנת תשס"ד, צבי (לי) ויסמן אשר מתיימר להיות המומחה העולמי לענין הודים, טען בתוקף שאין כל ערך לחקירת העדים מכיון שההודים תמיד משקרים ואומרים דברים כפי התשובה שהם חושבים שהשואל רוצה לשמוע.

בספר "הכצעקתה" האריך בזה רבות וחשב שבזה סיים את כל ענין עדות השליחים בהנף יד.

ב"וילאו למצוא הפתח" ענו על הדבר מכמה כיוונים:

א. זה נכון שההודים יענו 'כן' על דבר שהוא 'לא' במקרה שהם לא הבינו את השאלה, או במקרה שהם משדרים בשפת גופם על לא, (והענין ברור מאוד למי שמדבר איתם אם הבינו הענין או לא והמילה 'כן' היא רק בשביל להראות שהם הבינו את השאלה). אבל זה לא נכון כלל שהם ימציאו דברים יש מאין בשביל לרצות את השואל. ולכן כאשר השליחים חזרו עם פרטים ופרטי פרטים בכוונת עבודתם, והכל נאמר להם מהעובדים והכמרים בשטח, הרי וודאי שהם לא המציאו דברים אלו לרצות את השואל.

ב. השליחים אמרו שבאופן שהם שאלו לא היה להודים דרך לדעת מה הם רוצים שיענו להם, ולכן לא שייכת כל התיאוריה הזו (והובאו שם כמה וכמה דוגמאות מתוך השאלות ששאלו ודברי השליחים).

ג. השליחים התווכחו איתם (גם ר' גרשון וועסט העיד כן) והקשו עליהם קושיות וסתרו דבריהם, וההודים בשלהם שהשיער הוא קרבן לאליל והאליל אוהב שיער (והובאו שם כמה וכמה דוגמאות מתוך השאלות ששאלו השליחים).

²¹⁰. והאמת היא שי"ש הסביר את המהלך בפירושו:

על ידי יואל שילה « היום, 13:40

אל תביט אחריך

תגובה על מאמרם "פתחו של אולם", שהינו תגובה על מאמרינו "וילאו למצוא הפתח" מהדורא ראשונה

תגובת ה"כפשל"א" (עמ' 19-16):

א. שהם כן ימציאו יש מאין. והביאו כמה מקורות נוספים בנידון. אולם בכל המקורות כתוב ממש להיפך, שהם רק יאשרו דבר שהם לא מבינים וכדו', אבל לא כתוב שהם ימציאו דבר יש מאין. אך בשביל בעל ה"כפשל"א" מספיק שהוא מעתיק מקור נוסף לדבר, כנראה שזה עושה מספיק רושם של מומחיות על הקורא....

ב. לא נכון... (הגם שהשליחים אמרו כן, ואין הקלטות מדבריהם כשהיו בהודו שבהם שומעים שזה לא נכון, עדיין מסתמא השליחים שקרו...)

ג. "דבר זה נסתר מהמציאות כפי שנאריך לקמן" כלומר שהרב דונר שיקר והמציא שהם הכחישוהו, ויש להם ראיות שהוא שיקר שהרי "זה נסתר מהמציאות".

(בענין מה שגם ר' גרשון וועסט העתיק 'יסוד' זה, ו"בוילאו למצוא הפתח" ענו ש"הוא משהו אחר כדלהלן", הכוונה שהוא רק אמר שצריך לשאול שאלות פתוחות, וה"כדלהלן" הכוונה על הנכתב בעמ' עו-עח, בדבר טיבם של התיקונים והשינויים בין הגירסאות של גרשון וועסט ומי אחראי על ניסוחם וכתבתם. ודו"ק)

הלשונות שהם מכנים לתגלחת השיער

ב"וילאו למצוא הפתח" הובא ראיות רבות מתוך הלשונות שהם מכנים את עבודת תגלחת השיער, אשר מכולם מוכח שכוונתם לנתינת חפץ ממשי (או במובן הגשמי או במובן הרוחני), ולא שייך לפרש את לשונותיהם להתמסרות ולהכנעה גרידא.

תגובת ה"כפשל"א" (עמ' 28-19):

חזר על כל דבריו שוב ושוב באריכות מופלגת הכוללת משלים והסברים נרחבים על כל המובא ב"הכצעקתה", שכוונתם של ההודים היא רק להורדת האגו וכו', אך בכל אריכות זו לא התייחס כמלא נימה לכל הראיות הרבות שהובאו ב"וילאו למצוא הפתח", אכן וילאו למצוא הפתח....

ועוד הוסיף שמצינו שגם דברים שהוגדרו בראשונים דורון ואפרי"ר שייך להתירם מדין תקרובת, והביא ראיה מהנרות ומהמטבעות. אולם ההיתר שם הוא מדין שהנרות הם נתינה לע"ז לנוי, ולא לתקרובת, והמטבעות הינם נתינה לכמרים ולא לע"ז. נמצא שהלשון אופרי"ר אכן מורה אך ורק על כוונת נתינה כמו בתקרובת ולא התמסרות וכדו', אך ההיתר שאינו תקרובת הוא מסיבה צדדית אחרת. אבל אילו זה ניתן לע"ז עם מעשה כעין זביחה ברור שהי תקרובת, ותו לא מידי.

אל תביט אחריו

תגובה על מאמרם "פתחו של אולם", שהינו תגובה על מאמרינו "וילאו למצוא הפתח" מהדורא ראשונה

בענין נתינת שווי השיער

ב"הכצעקתה" ייסד שכל נתינה של שווי ממוני אינו נאסר מדין תקרובת, וגייס לכך את הרשב"א בענין נתינת מעות לצורך קניית צרכי ע"ז. האם זוהי כוונת הרשב"א? והאם יש חולקים עליו גם בזה? הארכנו בחלק ההלכתי בפרק ה' קחנו משם, אבל ע"פ יסוד זה שייסד בעל "הכצעקתה" המשיך בשיטה מופלאה וגאונית, שכל מקור שמצא בביטויי ההודים בענין עבודת התגלחת, אם הוא לשון של מסירות ועבודה - ציין שאין זה אוסר מכיון שזה לא נתינת דורון. ואם זה לשון נתינת דורון - ציין שזה נתינת שווי ממוני... ובזה סגר את הנושא, ולא נתן להודים צורה לבטא את כוונתם האמיתית.

וב"וילאו למצוא הפתח" הביאו ראיות רבות שאין כוונתם לנתינת השווי הממוני, ואחת מהראיות היא שעוד לפני שמכרו את השיער בטירופטי הם השתמשו בלשון זה של נתינה לבטא את מעשיהם (כגון על השלט שהוצב בפתח אולם התגלחת), מוכח שכוונתם לנתינת החפץ בעצמו (או בפן הגשמי או הרוחני), אבל לא של שווי.

תגובת ה"כפשל"א" (עמ' 33):

"כבר כתבנו לעיל שאי אפשר להוכיח מצורת הדיבור בעלמא בלי חקירה מעמיקה למה באמת מתכוונים וא"כ אין לנו להתייחס לטענה זו כלל."

והוסיפו לדמות את זה לדברי הגרי"ש שלטענתם הוא אמר שאם פעם לא היו מוכרים את השיער, זה לא ראיה להיום, שאולי היום כוונתם לנתינת השווי בלבד. אולם אינו מן הענין כלל, כיון שאנו עסוקים בלתיגם את הלשון שהם קוראים לעבודת התגלחת, שלשון זו משתמשים בה גם כיום, ואין עיסוקינו בלחקור מה היתה כוונתם אז ומשם להוכיח להיום.

בענין השלט שעל בית התגלחת

ב"הכצעקתה" האריך וחזר שוב ושוב שכל כוונתם בעבודת התגלחת היא אך ורק "התקרחות" וניוול וכדו', אבל אין לאליל ענין כלל בעצם התגלחת או בעצם השיער, אלא רק בקרחת ובניוול.

אחת מן הדרכים שנתבררו ב"הישכם אוהבים" להוכיח הפך סילוף זה, היא מן הכתוב בשלט שע"ג אולם התגלחת, ששם כתוב שזה מקום למסירת השיער תוך כדי הכנעה לאליל... וב"הכצעקתה" הביא ע"פ וייסמן שהתרגום המדוייק הוא לא מסירה אלא הסגרה וכדו', כלומר שעדיין העיקר פה זה ההתקרחות, ולא עצם השיער.

אל תביט אחריך

תגובה על מאמרם "פתחו של אולם", שהינו תגובה על מאמרנו "וילאו למצוא הפתח" מהדורא ראשונה

מכיון שהשלט נכתב בכמה שפות, ב"וילאו למצוא הפתח" טרחו לתרגם את כולם ע"פ המילונים המוסמכים של אותה השפה, והוכיח בצורה הברורה ביותר שכוונתם לעצם נתינת השיער ולא להתקרחות ולהסיר הטומאה בלבד, אלא יש כאן משמעות ברורה של נתינת השערות.

תגובת ה"כפשל"א: (39-45)

אגב, בעל 'וילאו' תמך יתדותיו על פירוש מתוך מילון קיימברידג', והעתיק משם את אחד הפירושים לסורנדר: 'לתת משהו שהוא שלך למישהו אחר בגלל שנאלצת לעשות זאת, או בגלל שיש צורך לעשות זאת' (ואיכ הפירוש הוא 'לותר על משהו שהוא שלך למישהו עליון ממך או חזק ממך'), ולא שת לבו לכך שבמשמעות זו של המילה - העיקר הוא לא נתינת החפץ - אלא מה שהנותן נאלץ לוותר עליו. עוד דוגמא למילה זו מופיעה במילון מרים-וובסטר: 'הפעוטה מסרה את הבובה לאמה לאחר מאבק קצר' (the toddler surrendered the doll to her mother after a brief struggle) - שברור שהעיקר שם איננו שלאמא כעת יש בובה, או שהילדה רצתה שלאמא תהיה בובה, אלא מה שהפעוטה נכנעה. וכן במילון קיימברידג' הביאו דוגמא למילה זו 'המשטרה דרשה מהכנופיה למסור את נשקם' - שברור שהעיקר איננו מה שהנשק עבר למשטרה אלא מה שהכנופיה ויתרה עליו.

אחר מאמצים רבים של חיפושים של מילים אלו במשמעות אחרת בתוך ספרים וכתבות שונות הסיק כך:

התרגום בשפה האנגלית הוא - הסגרה וגם ויתור. הגדילו לעשות להביא דוגמאות איך

שעיקר המשמעות של סורנדר אינו עצם מעשה הנתינה, אלא הכנעה מתוך מעשה הנתינה.

אמנם ממש לא ברור מה הם רצו להוכיח מזה. ואולי חשוב לחזור על הדברים עוד פעם. הם טענו שענין של הגילוח הוא הסרת הטומאה. אז אנחנו כתבנו להוכיח מהשלט שיש כאן "נותן ומקבל", ובעיניהם נחשב שיש נתינת השערות, ולא הסרת הטומאה גרידא. אנחנו לא חולקים על הבנה זו שיש כאן הכנעה במעשה זו, רק ברור מתוך זה שמאמינים שיש במציאות נתינה, גם אם מדובר בנתינה על ידי הכנעה. הלא זה בדיוק מה שתרגמנו בהישכם אוהבים שהוא מקום הקרבת השער מתוך הכנעה, והם בהכצעקתה התלוצצו שזה טעות... הרי אם רוצים להמשיך במשל שמובא בציטוט הנ"ל "פעוטה מסרה\סורנדר'ד את הבובה לאמה לאחר מאבק קצר", האם בעלי הכצעקתה היו מגדירים את המעשה שהפעוטה הסירה את טומאת הבובה, ואין לאמא שום קבלה של הבובה. והדברים פשוטים ביותר!

התרגום בשפה הטמילית הוא - הקדשה. (ברור להם משום מה ש"הקדשה" אין זה נתינה אלא העיקר שיחסר לנותן... כנראה גם לשון הקודש זה לא התחום החזק שלהם.)

התרגום בשפת הטולוגו הוא - כניעה. (הסיק כן אחר שתירגם את זה לאנגלית ע"י גוגל, ומהמילה באנגלית תירגם לעברית, ושם מצא כמה אפשרויות נוספות לתירגום ובחר לו את זה. ואח"כ הוא מתלונן על הרב דונר שהתורגמן שלו קיבל מתורגמן אחר....)

התרגום בשפה ההינדית הוא - תרומה. אמנם ע"י לעיל בוילאו שהביאו שזה במשמעות של תרומה של קרבן, מכל מקום גם לדבריהם, הם כתבו שאמנם השלט הונח שם עוד לפני שמכרו את השערות, אך שפה זו כנראה נוספה שם רק לאחר שמכרו את השיער, וכשהוסיפו שפה זו בחרו מטעמי שיווק לתרגם את זה באופן שונה משאר השפות, אע"פ שאת שאר השפות השאירו בשלט בשורה מעל שורה, בתקווה שאף אחד לא ישים לב להבדל שבין השפות ...

אל תביט אחריו

תגובה על מאמרם "פתחו של אולם", שהינו תגובה על מאמרינו "וילאו למצוא הפתח" מהדורא ראשונה

והוסיף שמכאן נוספת לו עוד ראייה לכך שכל כוונתם היא רק לשווי הממוני. כלומר עומד שם שלט לעין כל, וב 3 שפות הגדירו שיש כאן נתינה מתוך הכנעה, וברביעי רצו להרוויח קצת כסף, ומשום מה לא עלו על דעתם לשנות שאר השפות למשמעות כזו...

היה נראה שהכותב הושפע מאוד מהמשל של ידידנו ר' חיימקה מעיר חלם, ולקח את המהלך שלו למדריגות חדשות...

כיצד נקראת עבודת התגלחת בלשונם

אחת מן הראיות שהובאו ב"וילאו למצוא הפתח" היא מלשונם המדוברת שתירגום המילה שהם מכנים את עבודת התגלחת היא "חיתוך שיער", היינו שעצם חיתוך השיער זה העבודה ולא ההתקרחות כפי שתיארו בספר "הכצעקתה" בשם וייסמן.

תגובה ה"כפשל"א" (עמ' 46-48):

"רק כאשר ירצו לומר שהתגלחת היא אופרינג אז יגידו שזה 'מודי קוניקאי' [היינו חיתוך שיער]. אבל כשהם רוצים לומר שהולכים לעשות התגלחת אף אחד לא יאמר אני הולך לעשות מודי קוניקאי, אלא תמיד יאמרו אני הולך לעשות מוטאי [ולשיטתם תרגומו 'תגלחת מלאה של הראש']".

במילים אחרות: זה נכון שהם אומרים ומתכוונים שעבודת התגלחת היא העבודה, אבל לא תמיד הם משתמשים בלשון שאין לה משמעות אחרת...

וכן במילה "מוקו" שהם משתמשים בלשונם הוכיחו ב"וילאו למצוא הפתח" מתוך מילון מוסמך ללשונם שהתרגום של המילה היא "נדר להקריב לאליל בטמפל", דבר זה יכול להיות ממון זהב שערות או דבר אחר. כלומר שאין זה התקרחות וניוול אלא נתינה.

תגובת ה"כפשל"א" (עמ' 48):

תרגום המילה הוא "נדר" ולא "קרבן..."

כלומר שאפי' שבהקשר לשיער אכן נמצא במילון שהנדר הוא להקריב שיער, אך מכיון שניתן לתרגם את זה גם בתור נדר סתם, 'חייבים לומר' שהכוונה שזה סתם נדר של התקרחות...

וכן מה שהביאו בוילאו ממילון שכתב שהמשמעות של מוטי קוניקאי הוא שער שנגלח ומוגש להאליל, טענו שאי אפשר לסמוך על המילון מכיון שהשערות לא ניתנים בפועל להאליל, עכת"ד. ואמנם הא גופא! שעל אף שלא מגישים את זה בפועל, הם מכנים שהגילוח היא הנתינה, והיא היא הראיה.

אל תביט אחריו

תגובה על מאמרם "פתחו של אולם", שהינו תגובה על מאמרנו "וילאו למצוא הפתח" מהדורא ראשונה

עבודת התגלחת כתחליף להקרבת אדם

ב"וילאו למצוא הפתח" הוכיחו שעבודת התגלחת אינה "הסרת הטומאה" כפי שכתב בעל "הכצעקתה" עשרות פעמים, ואחת מן הראיות היא שנמצא בכמה מקורות שעבודת התגלחת נעשית כתחליף להסרת הראש עצמו שהיה נעשה בעבר, כלומר שאין זה טיהור מטומאה, אלא קרבן ממש.

תגובת ה"כפשל"א" (עמ' 51):

א. אחד מן המקורות שהובאו, מחבר הספר אינו מדת ההינדו עצמה, אלא מדת דומה לה, שרק מעיד מה הוא יודע על דת ההינדו, לכן אינו נאמן לומר מה שהוא שמע...

ב. הסרת הראש הינה "התמסרות" ולא "קרבן"... [אינו ממיין הטענה, שהנידון שהיה כאן הוא לשלול את הצד שזהו הסרת הטומאה, ובזה הם חייבים להודות שזוהי ראייה אלימית לנידון].

עבודת התגלחת עושה חיבור בין המקריב להאליל

עוד מקור שהובא בוילאו, הוא ציטוט מתוך ספר שהוא דוקטורט של 346 עמודים שיצא על ידי מחלקת ההיסטוריה של האוניברסיטה שע"י הטמפל, שהרחיב טובא בכל הפרטים על הטמפל, וכתב על עבודת הגילוח שמאמינים שהגילוח הוא מייצר חיבור בין הסוגד לאליל.

ובפשל"א השיגו על כך שקטע דומה מאוד מצינו בספר אחר שיצא לאור ע"י הנהלת הטמפל ב1981, וההיסטוריון של הטמפל שכתב את המחקר רק העתיק משם, ולא הבין שבספר משנת 1981 כתוב שזה הטמפל לגילוח בדתות אחרות, ולא מדובר כלל על דת ההינדו.

וכאן מדובר על חוסר בהבנת הנקרא. אכן בספר הראשון כתב שהוא לא יודע מתי התחילו לגלח את השערות בטירופטי, אבל כתב שברור שכבר נהגו בכך ב1831.

המשיך בוילאו

TONSURING
Another unique custom of Tirumala is the tonsure ceremony. Pilgrims to Tirumala usually offer their hair on their head to the Lord as a devotional offering. Persons in need of the assistance of the Lord usually take a vow and when they visit the temple offer their hair at the Kalyanakatta - special hall erected for this purpose. A bath in the Pushkarini follows the tonsure ceremony; the pilgrims then enter the temple and worship the Lord.

It is believed that hair offering establishes a bond between the man and the deity to whom it is offered. As one enters Tirumala one would invariably find a cluster of cottages and choultries built for accommodation of the pilgrims. Just

"יש עוד מקורות שמגדירים את פעולת הגילוח כבירור.

בספר שנדפס על ידי האוניברסיטה שבהנהלת הטמפל, כתבו ספר "הטמפל בטירומלא, מחקר על עלייה לרגל" ושם

כתוב (עמ' 173): עוד מנהג מיוחד לטירוסלה הוא טקס הגילוח. עולי הרגל לטירוסלה רגילים להקריב [אופר] השער שעל הראש שלהם לאליל, כקרבן של מסירות.

אנשים מצריכים עזרה מהאליל, רגילים לנדור נדר, וכשמגיעים לטמפל, הם 'אופר' השערות בקלאנאקאטא - אולם שהוקם במיוחד למטרה זו. רחיצה בפושקרני נעשית לאחר הגילוח, ואז הסוגדים נכנסים לטמפל, ועובדים לאליל.

הם מאמינים שהאופרינג של שערות מייצר חיבור בין האדם והאליל שאליו מקריבים אותו".

ואמנם גם כאן לא מבואר שום ענין של 'תקרבות', אך מלבד זה, בדיקה במקור מגלה שהדברים הללו הם בסך הכל העתק הדבק ממה שכתוב בחיבור The tirumala temple, ושם כתוב שאדריכה, לא מצא שום מקור לתגלחת בספרי דת ההינדו המתארים את עבודת האליל, ובדיקה **בדתות השמיות** העלתה שיאצלם' היתה התגלחת כעין כריתת ברית המייצרת חיבור בין האדם והאליל. ונמצא שכל זה לא נאמר כלל כפי הדת ההינדו!...

אל תביט אחריו

תגובה על מאמרם "פתחו של אולם", שהינו תגובה על מאמרינו "וילאו למצוא הפתח" מהדורא ראשונה

וממשיך:

hair. A reprint of an article published in May, August 1831 A.D. by an English District Collector of the region, about Tirumala in the Asiatic Journal, already quoted, mentions that "offerings or counickee are made generally from interested motives, and are of every diversity of articles conceivable; gold and silver lumps, coins of all sorts, bags of rupees, copper, money, spices, asafoetida the hair cut off the head frequently vowed from infancy, and given up by some beautiful virgin in compliance with her parents' oath". From the above it is evident that this custom at least existed in the year 1831 A.D. if not earlier.

This custom of removing hair as a part of religious ceremony has a very hoary past.

From the study of comparative religion it becomes clear that hair is attributed with magical power in early civilizations and ancient culture. It is considered to be the seat of power and the strength of its owner. It is for this reason that hair is well-guarded against black magic among primitive people and folk. It is also for this reason that hair-offering is an important practice in rites of initiation and propitiation of deities and of fore-fathers. Its role in these rites has been well interpreted by W. Robertson Smith. From a close study of Semitic religion, he comes to the conclusion that hair-offering is similar to blood-offering and is believed to establish a bond between the man and the deity to whom it is offered.

"מתוך מחקר של דימוי הדתות, התברר שלשערות מייחסים כוחות קיסמי... וגם נחשב מקור הכוח של בעליו... וגם בגלל זה האופערינג של השערות הוא טקס חשוב בפולחן של חינוך ופיוס לאילים. חלק זה בפולחן התפרש יפה ע"י וו. רוברטסון סמיט'. במחקר עמוק של דתות השמאיים, הוא בא למסקנא שהאופערינג של שערות דומה לקרבנות דם,

ומאמינים שזה מייצר חיבור בין האדם להאליל שאליו מקריבים את זה."

והכוונה ברורה, שהחוקר הגדול ב-1981 הגם שהוא לא יודע מתי בדיוק התחילו במנהג זה, הוא מחליט על פי השוואה לשאר הדתות, שענין הגילוח הוא ענין של לייצר חיבור. כלומר הוא לא סתם מגלה פה מידע על שאר הדתות, אלא מפרש את דת ההינדו עצמה על פי זה. ואם ההיסטוריון דנן מהאוניברסיטה של הטמפל גם העתיק את המסקנא של הספר שיצא לאור 30 שנה קודם על ידי ההנהלת הטמפל, כנראה שהוא העתיק את זה בגלל שהוא הבין שזה אכן נכון לפי הדת שלהם.

כלומר, נסכם את הצדדים שיש לפנינו: מצד אחד בעלי הכצעקתה הכתירו את לי וייסמן ל"המומחה העולמי" כי הוא שהה כמה שנים באותו החלק של הגלובוס שבו נמצא הטמפל, והגם שהוא לא חקר את סיבת הגילוח כשהיה בהודו, עדיין סומכים על המומחיות שלו, והגם שהוא לא ממש מדבר את השפה המקומית, אבל שוב חייבים לסמוך רק עליו...

אבל כשיש חוקר מטעם הטמפל שחי את הדת הנהוגה בטמפל וחוקר אותה במסגרת עבודתו שמגיע למסקנא, ולאחר כמה עשרות שנים חוקר נוסף של הטמפל מעתיק את המסקנות שלו, הגם ששניהם כתבו ספרים של כמה מאות עמודים על כל הפרטים ועל כל העובדות שיש בטמפל זה (החוקר הראשון כתב יותר מ-600 עמודים, והשני 387 עמודים), למרות הכל אפשר לבטל כלאחר יד את המסקנא שלהם!?

אל תביט אחריו

תגובה על מאמרם "פתחו של אולם", שהינו תגובה על מאמרינו "וילאו למצוא הפתח" מהדורא ראשונה

ותימה הלא אילו סיבת הגילוח היתה באמת כפי שהמציאו בעלי הכצעקתה כדי להסיר את הטומאה, כפי שלטענתם ידוע אצל כל הכמרים ואצל כל עובדי הע"ז בהודו, אז סביר להניח שאותם החוקרים של הטמפל בתור אנשים שהיו בטמפל ומדברים את השפה, עליהם לדעת דבר פשוט זה, קל וחומר כשהם אלו שעבודתם היא לפרש את הפולחן מטעם הטמפל, ואיך יתכן שנעלם מהם טעם פשוט זה של הסרת הטומאה? וכבר שגור בפי העולם, לא צריך להיות יותר פרום מהגלח...

אגדת הקרחת

ב"וילאו למצוא הפתח" הוכיחו מראיות רבות שעבודת התגלחת הינה נתינה גמורה של קרבן לאליל, ואינה הסרת הטומאה, או מעשה התמסרות גרידא כפי שהרבה לחזור בספר "הכצעקתה". ואחת מן הראיות שהביאו זה מהאגדה שמפורסמת מאוד בכתביהם כבר עשרות שנים וכיום הם אומרים אותה כסיבת התגלחת, שע"פ אגדה זו עבודת התגלחת הינה מעשה נתינת שיער באופן רוחני לאליל להשלמת הקרחת שקיבל. כלומר שאין זה הסרת טומאה או התמסרות גרידא.

והוכיחו בראיות ברורות שהם עושים מעשה זה בתור חיקוי למעשה האלילה שעשתה כן. כלומר שזה נתינה ולא הסרת טומאה.

וכן הוכיחו בראיות ברורות שזוהי היתה אלילה, ולא סתם אדוקה.

וכן הוכיחו בראיות ברורות שהאליל לדעתם המשובשת מקבל את השיער, ומשלים את קרחתו כביכול. או שהוא מחזיר את זה לאלילה שנתנה לו את שיערה בעבר. כלומר שיש פה נתינה ממש של השיער לאליל ולא התמסרות גרידא.

תגובת ה"כפשל"א" (עמ' 59-55):

חזר ועשה "העתק הדבק" לכל מה שכתב בהכצעקתה, שלרוחב דעתו אין זו אלילה, וזהו רק מעשה התמסרות כמו שהיא עשתה. והכל בלי ראיות ובלי שום התייחסות למקורות הרבים שהובאו ב"וילאו למצוא הפתח".

ויש לציין שאחת מן הראיות שהובאו ב"וילאו למצוא הפתח" בנידון זה, הינה מגרשון וועסט בעצמו שראיין אחד מן הכמרים שאמר כהנ"ל בפרוטרוט באופן שאינו משתמע לשני פנים.

תגובת ה"כפשל"א" (עמ' 58):

ציטטו שוב את דבריהם ב"הכצעקתה" שאחרי שישבו לדקדק בדברי הכומר כאחד מן התנאים, ומצאו בדבריו הגדרות שונות דקות מן הדקות, שלדבריהם המעמיק בהם מאוד יכול לראות כעין סתירה בדבריו, ולכן הגיעו למסקנא שהכומר הזה לא מבין מה שהוא מדבר, ושלום עליך נפשי...

אל תביט אחריו

תגובה על מאמרם "פתחו של אולם", שהינו תגובה על מאמרינו "וילאו למצוא הפתח" מהדורא ראשונה

רבם דקרו - השוואת מרן החזו"א לתלמיד טועה רח"ל

קטע זה הינו אחד מפלאי הבריאה המדהימים ביותר !

בספר "פאת קדמה" ובספר "הישכם אוהבים" הוכיחו באריכות אודות דברי החזו"א שפורסמו בענין ע"ז דמיונית, שכביכול דעת החזו"א היא שאי"ז ע"ז אלא מינות, וממילא לא שייך לעשות תקרובת למינות אלא רק לע"ז, אינם נכונים כלל, ראשית, שהמעין בחזו"א ומדקדק בדבריו נוכח לראות שדבריו נסובו על המדמיין על קיום כח כזב, ועובדו בלא עשיית צורה לדמיון זה, אבל העושה לו צורה הרי זו ע"ז גמורה. שנית, שהרי מוכח כן מכמה ראשונים ומדרשים שאלו מן העבודות זרות הקדומות המוזכרות במקרא, וודאי שהחזו"א לא בא לחלוק עליהם.

בספר "וילאו למצוא הפתח" במהדורת הטיוטא ללא החלק ההלכתי, הביאו את המסקנות העולות מהנ"ל שמוכח מן הראשונים שבעשיית צורה לדמיון וודאי שהוה ע"ז לכו"ע (ובחלק ההלכתי שאז עדיין לא ראה אור, הוכח הדבר בראיות רבות וחזקות, יותר ממה שפורסם עד כה). נמצא שבנידון דידן גם אם לו יצוייר שהאליל שהם עובדים אותו אינו אלא דמיון, מ"מ כיון שהם עושים לו צורה ועובדים אותה, הרי זו ע"ז גמורה לכו"ע.

תגובת ה"כפשל"א" (עמ' 64-63):

"רבם דקרו - השוואת מרן החזו"א לתלמיד טועה רח"ל"

????!!

הבאנו עד כה מספר דוגמאות על סדר העמודים שלהם, והקורא הישר יכול להמשיך לבד ולראות שכן הוא בכל הקונטרס הלז, ואין טעם שפשוט נעתיק את כל דבריהם אחד לאחד כיון שהדברים שם צועקים מאליהם כן. וכל בר דעת מבין שעל דברים כגון אלו - לא ניתן להגיב ולענות.

[עוד אחד מן התרגילים שנעשו ב"כפשל"א", שמכיון שלבקשת רבים "וילאו למצוא הפתח" יצא לאור טרם סיומו במהדורת טיוטא וללא החלק ההלכתי, הם הזדרזו להוציא תגובה, ולא חיכו לראות את החלק ההלכתי הנכתב במהדורה המלאה. ובכל מקום שב"וילאו למצוא הפתח" נזכר בקיצור מסקנות הלכתיות מהנכתב בארוכה בחלק ההלכתי שבשעתו עדיין לא ראה אור, הגיבו על זה ב"כפשל"א" בהעתקת או במראה מקום לנכתב בפרק "יקם שעה לדממה" שבתוך "הכצעקתה" וכתבו שלא ניתנה תגובה על הנכתב שם...]

אל תביט אחריו

תגובה על מאמרם "פתחו של אולם", שהינו תגובה על מאמרנו "וילאו למצוא הפתח" מהדורא ראשונה

דרכה של תורה - מהי?

אחת מן הטענות השגורות בפיהם נגד מוכן "הישכם אוהבים" היא שכביכול הם הוציאו את הוויכוח מדרכה של תורה, והתחילו לבזות את הצד החולק בצורה שאינה תואמת את בית המדרש²¹¹.

²¹¹. קצת מושגים איך הם רואים אופן הראוי להוציא דיבה ולהשמיץ בשפה מכובדת כדרכה של תורה...

- על בירור המציאות שבהתנהלות כשרות "חניכי הישיבות", כתבו תגובה (הגם שהתגובה בעיקר נכתב ע"י מ. מושקוביץ, זה עבר עריכה של בעלי הכצקתה), ובתגובה זו התחמקו מלענות על טענה כל שהיא לגופו של ענין [למשל הטענה הראשונה היא שאין מציאות של פיקוח ע"י יוצא ונכנס בביקור כמה פעמים בשנה כפי שחשף מנהל הכשרות, ועל זה לא ניסו אפילו להגיב], מאחר שגם שם הבינו שלדון לגופו של ענין לא יעזור להם כ"כ, וממילא מיהרו להפוך את זה לדיון אישי המלא בהוצאת דיבה והשמצות סרק, ולפסול את הת"ח העוסקים בענין (למרות שזה שקר דעבידי לגלוי), והנה הדוגמא הכי מגוכחת מתוך דבריהם:

אף כותב ה"תחקיר" דן הוא מאנשי כת המטפחות, ושמו דוד שטרנבוך, אברך צעיר (30) שהחליט בחודש תמוז תשע"ח לפרסם פשקווילים ברחבי בני ברק (ואף ברשת האינטרנט), עם דברי בלע, שקרים וכזבים אודות ההכשר של 'חניכי הישיבות' לגבי הפאות (ומכונה להלן: 'הכותב').

- על הכמות של אפשריות של נגיעות שיש לעוסקים בענין...

✦ [תגובה להשגת המשיג] המצויים בנבכי נושא זה יודעים שחברו כאן כמה אינטרסים שונים כדי לאסור את הפאות: ישנם הדוחפים לאסור את הפאות משער טבעי כדי שיוכלו לשווק את הפאות הסינתטיות שהם מוכרים [ותיכף אחרי שדיין אחד דרש באיסור הפאות כבר צצו כמה פרסומות אודות פאות סינתטיות למכירה], וכן יש שרוצים למכור פאות בהכשר ושיהיה להם הזכות בלעדיות על ההכשר, והם מעורים במערכה זו למען החשבון האישי שלהם, וכמובן ישנם אלו שקידשו מלחמה נגד כל הפאות באשר הן, כגון חברות 'הישכם אוהבים' העומדים מאחורי אתר האינטרנט 'עבודה זרה.נט' ו'ופי יהודי' - והמשותף לכולם הוא הרצון העז לאסור את הפאות משערות הודו. אבל כל זה לא מונע מהמשיג הזה להאשים את הגאון

- העונש הנורא שלהם בעצם פירסום שמו של אותו אחד, שכל מה שכתב בנידון לא היה בעילום שם...

ב"ה, הן ידוע ומפורסם שקיימת כת של אנשים ששמו להם למטרה לאסור את כלל הפאות הנכריות, ומתמקדים בעיקר בנושא תקרובת ע"ז, ופרסמו כמה חוברות המכילות דברים שטחיים ומסולפים, כגודע למי שלמד את הדברים בעיון ומכיר את המציאות היטב [והיותר נפוצה היא החוברת "הישכם אוהבים" המכילה כמה וכמה זיופים], ובראש הכותבים עומד משה אפרים אינדיק שנתפס כמה וכמה פעמים בשטחיות ברמאות ובזיוף, ומשתמש בכשרונותיו כדי להלחם ולבזות תלמידי חכמים גאונים ופוסקים אדירים אשר כל בית ישראל נשען עליהם, והוא מתווכח עמם כשווה בין שווים, תוך ביזויים וסילוף דבריהם, ואף סילף הקלטות, ולא חש להא דכל מילתא דעבידא לאיגלויי לא משקרי בה אינשי.

מאחר ואותו משה אפרים אינדיק מתמיד בהנהגתו לזייף ולהשמיץ ולזלזל ברבנים ומומחים שמסקנתם שאין איסור תקרובת ע"ז בשערות המובאות ממקדשי הודו, וממשיך לעשות כן אף לאחר שהתרו בו לחדול מהתנהגות זו - על כן הוחלט לפרסם את שמו.

- ואח"כ לא נחו עד שהוסיפו שיש טענה ואשמה על מי שמוכיח ומבסס באר היטב את ההוראה של גדולי הדור לאיסור ולחומרא, ולדעתם אשמה זו קיימת למרות שהקדים בתחילת דבריו ש'הדברים נכתבו לעורר את המעיין בלבד וההוראה למעשה מסורה לגדולי הדור בלבד', ואת תגובתם על כך ראו צורך לכתוב בלשונם הבוטה והגסה. וכנראה כשבאים להקל נגד גדולי הדור (כמנהגם הותיק), ולומר שכולם טעו והטעו, בזה לא ראו שום חיסרון:

הנה יצא איש צעיר לימים, תלמיד שלא שימש כל צרכו ולא הגיע להוראה, והעלה על הכתב בדרך פסק והחלטה גמורה להורות לרבים מה שנראה לפי עניות דעתו בענין פאה נכרית מאריך הודו [וז"ל מרן המחבר בשו"ע (סי' רמ"ב סעי' י"ג)]: תלמיד שלא הגיע להוראה ומוורה הרי זה שוטה רשע וגם רוח ועליו נאמר כי רבים חללים הפילה. הגה ותלמידים הקופצים להורות ולישב בראש להתגדל בפני ע"ה מרבים מחלוקת ומחריבים העולם ומכבין נדה של תורה (טור מהרמב"ם), ע"כ. וגדולה מזו איתא בשו"ע (ח"מ סי'

אל תביט אחריו

תגובה על מאמרם "פתחו של אולם", שהינו תגובה על מאמרינו "וילאו למצוא הפתח" מהדורא ראשונה

והנה המעיין ב"הכצעקתה" רואה איך שהם ירדו לפסים של טענות שאינן שייכות כלל בקרב לומדי התורה, כגון הטענה שהם טוענים וחוזרים וטוענים בכל מקום ש"כת האוסרים" הכוללת את הרב אלישיב והגרא"ד דונר, מעידים שקר מחמת האג'נדה שתקפה אותם להוריד לנשים את הפאות מהראש... ומחמת טענה זו דחו בהנף יד את כל עדותו הבהירה של הגרא"ד דונר, ושמוהו כשקרן.

וכן כאשר בעל הקונטרס "פאת קדמה", השיג על דברי החיד"ו מאנטוורפן, והוכיח שגם לפי ההגדרות שהוא כתב, אם נאמין להצגת המציאות כפי שהציגו אותה שלוחיו עצמם - מעשה התגלחת הינו עבודה לכל דבר, ודין השערות כתקרובת לכל דבר, מיד הללו נחלצו להגנת החיד"ו וכתבו נגד מחבר "פאת קדמה" קונטרס נאצה באופן מבהיל על הרעיון, הכולל כינויי גנאי אישיים התואמים לפחותים שבאומות.

וכן ברחבי הפורומים מתכתב בעל "הכצעקתה" בשמו המלא ומגנה את מכון הישכם אוהבים במילים הכי ירודות כגון "הילדים המנוזלים", "הישכם משקרים", "הישכם אוהבים את השקר", ועוד כהנה וכהנה גינויים שאינם תואמים לנהוג בבית המדרש (אכן ידענו גם ידענו שיש שם המתכתבים שם המתחככים איתם ברמה שלהם, אבל אנו אין לנו קשר לכל הנ"ל כלל ועיקר).

ולעומת זאת התגובה והניסוח שנכתב בקונטרס "וילאו למצוא הפתח" הינו בנוסח ענייני לחלוטין, רק שהוא נכתב באופן המתאים להגיב על דברים חמורים מעין אלו.

וכן מה שבחר לו בעל "הכצעקתה" לגנות את ידידינו הרה"ג ר' יניב עסיס שליט"א מעל כל במה אפשרית, וזיכה לו הרבה מעשים שהוא כלל לא עשה באשמה שהוא הוא בעל מכון "הישכם אוהבים" ועוד (כגון שטען שהוא כתב את קונטרס "ותרגז הארץ", או שהוא בעל אתר "יופי יהודי" ואתר "ברסלב אמת", או שהוא המוציא לאור את העלון "גביע הכסף", וכהנה וכהנה כיד הדמיון הטובה עליו, שהצד השווה שבהם שלא היו דברים מעולם, וזה רק מלמדנו על רמת מחקרו ואמינותו, שאפילו על פעולות הנעשים פה מקרוב בארץ, והדברים ידועים ומפורסמים ואין מי שמנסה לשמור בו על עילום שם, עדיין הוא לא קלע ולא פגע כלל בנחושיו המופרעים. ומהקרובים אתה למד על הרחוקים, מהי רמת אמינות בירורו על הנעשה בהודו...) והגם שהרב הגאון הנ"ל הינו ידידינו משכבר הימים, אבל למען האמת מכון הישכם אוהבים מתבסס על קבוצה של אברכים העוסקים בתחום, והרב יניב עסיס הינו חלק קטן במכון, אשר הצטרף למכון רק כשנה וחצי אחר ייסודו, וחלק גדול מחיבורי ופרסומי המכון [ובפרט החיבור "וילאו למצוא הפתח"] אפי' לא עברו תחת ידו, ותו לא מידי!

אל תביט אחריו

תגובה על מאמרם "פתחו של אולם", שהינו תגובה על מאמרינו "וילאו למצוא הפתח" מהדורא ראשונה

וכי משוא פנים י"ש בדבר?

למעשה, בעלי הכצעקתה הוציאו את רמת הדיונים מבית המדרש והמירום בטענות פוליטיות והשמצות ריקות. ומאידך המעיין בכל מה שאנו כתבנו בהישכם אוהבים את ה' ועוד קונטרסים היוצאים תחת המכון, גם כאשר נגענו בנושאים רגישים ביותר הצגנו את העובדות לחוד, ולא הסקנו שום מסקנות על העומדים מאחורי אותם העובדות ועל דעותיהם.

אמנם צועקי הכצעקתה שדרכם כסל למו, לאור חולשת טענותיהם כבר בפתח דבריהם בחרו בשפת ההשמצות, והאריכו לבאר ולפרט ולהוכיח את גודל 'נגיעותיהם' של כל הרבנים המעורבים, ועל "כת מתנגדי הפאות" או "כת המטפחות", וכן פירטו על נגיעותיהם של הרבנים שאולי רצו לעשות הכשר, ועל נגיעותיהם של אלו שמוכרים פאות סינטטיות, וכהנה וכהנה.

כאמור, אנו מלכתחילה לא עלה בדעתינו ללכלך עצמנו ולרדת לרמה ירודה זו של דיונים מי נגוע ומי לא, אלא התמקדנו בטענות עצמם, אבל אם כבר הם נמצאים ברמה זו ודנים מי נגוע ולמה, אולי נהיה קצת אמיתיים עם עצמינו, ובמקום לדון כמה נגיעות יש ל'אוסרי הפאות' שכולם ילכו עם פאות סינטטיות [וכמו שכתוב במכתב של הג"ר שריאל רוזנברג ועוד רבנים שפורסם על ידינו] או עם כל כיסוי ראש אחר, אולי כדאי להתבונן לפחות קצת על הנגיעות של הצד השני?

ובניגוד להם ולדרכם, לא נפרט שמות של רבנים, ואין מטרתנו לזלזל ח"ו באף רב או מו"ץ או ת"ח כלשהו, אלא רק נציג בפניכם כמה קווים כלליים -

אולי מישהו יוכל להסביר למה בסוגיא זו ישנם היתירים שונים ומשונים שעל כיוצא בהם בכל סוגיא אחרת היו מפקיעים את האומרם מבית המדרש, אבל בנידון זה משום מה הכל מתקבל?

אולי מישהו יוכל להסביר למה בסוגיא זו ישנה שתיקה תעשייתית על דבר כשרויות שכולם יודעים שהם צחוק גמור, כאשר על שום מוצר של ספק ספיקא באיסור דרבנן לא יהיה לשום אדם אפי' הווה אמינא לסמוך על כזו רמת כשרות?

אולי מישהו יוכל להסביר למה בסוגיא זו משום מה יש לאנשים רבים נטיה חזקה ותמוהה, להיות תמים ולטמון את הראש בחול ולהאמין לכל סוחר שיער או פאנית, גם לאחר שנתפסים בשקריהם פעם אחר פעם, ולמרות שאין מי שעומד מעליהם ויכול לדעת מה הם עושים, והנסיון שהם עומדים בו האם להכשיל רבים עבור בצע כסף הוא גדול מאוד (ובכלל רובם לא אוחזים שיש איסור בשער מהודו...), כיון שכל פרנסתם וממונם תלוי בנידון זה, ובקלות הם ימצאו להם את ההיתרים המיוחלים המחליקים להם את כל הנושא לצד.

אל תביט אחריו

תגובה על מאמרים "פתחו של אולם", שהינו תגובה על מאמרינו "וילאו למצוא הפתח" מהדורא ראשונה

אולי מישהו יוכל להסביר למה בסוגיא זו ישנם רבים מאוד שכלל לא טרחו לברר את המציאות, ולמרות זאת יודעים לזרוק "עובדות" מכריסם - יש מאין, הכל ע"מ להתיר את הדברים, ואפילו לא טרחו לרגע לבדוק האם מה שהם אומרים עומד במבחן המציאות? ואפילו כשמאן דהוא מנגיש להם את הסוגיא ופורש להם את המציאות באופן ערוך ומסודר עלי ספר, הם אפי' לא רואים צורך לעיין בדברים גם לא בקריאה בעלמא?

אולי מישהו יוכל להסביר למה בסוגיא זו מצינו גם כאלה שבכל התורה כולה מצייתים לכלל גדולי ישראל, ופתאום יודעים לשדד עמקים בסוגיא וכל גדולי ישראל כקליפת השום נגדם, ועוקרים הרים על ידי דיוקים קלים, והכל ע"מ להסיק למה לרוחב דעתם אין כאן "כעין זביחה", או שאר אוקימתות (שאינם תלויים במציאות), ועי"ז מתירים איסורי דאורייתא, נגד דעת כלל גדולי ישראל?

אולי מישהו יוכל להסביר למה בסוגיא זו שומעים היתרים הלכה למעשה, ע"פ המצאות מהלכים מחודשים בסוגיא, מאנשים שאפילו לא יודעים באיזה דף בגמרא נמצאת הסוגיא של נידון דידן?

כל אחד יודע שמי שילמד את הנושא ברצינות ויגיע למסקנא שהשערות אסורות, וירצה לקיים את דבר ה' גם בפועל בביתו, ע"פ רוב הוא יצטרך הרבה סייעתא דשמיא שהדברים יתקבלו בביתו, מאחר וטומאה זו כבר היכתה שורשים עמוקים בתוך בתי ישראל, והקושי של בני הבית להוציאה מביתו הוא גדול מאד, ונוסף לכך ההוצאה הממונית הנוספת, ומחמת קשיים אלו ודומיהם, אנשים רבים מעדיפים לטמון את ראשם בחול.

אולי הגיע הזמן להתבונן בכנות ובישרות אמיתית, ולהבין דבר שכל בר דעת הצופה מן הצד זועק אותו. וביותר נתבונן עד כמה גדול כחה של נגיעה זו שמצליחה לגרום לכל כך הרבה בנ"א ללכת נגד כל השקפת עולמם ואורח חייהם באופן כל כך תמוה...

ובפרט בי"ש עצמו, שכתב במייל המצורף להלן שלהסיר את הפאה מהאשה זה חמור מאד כי בגלל זה "הורסים להם את החיים, והורסים בתים..." , הנה אם לדעתו הפאה כל כך נחוצה וקריטית לחיים עצמם, האם באמת איש זה כשר לדון בצורה ניטרלית אם אולי בכל אופן יש איזה שמץ פסול בפאה? וכי יעלה על דעתו שיש צד שצריכים להרוס לאנשים את החיים? ובפרט אחרי שכבר טרח רבות והשקיע מרבית מחייו ע"מ לנקות את הפאה מאיסורים אחרים...

אולי הגיע הזמן שנהייה אמיתיים עם עצמינו, ונבין מה שפשוט לכולנו, הכר נא איפה באמת טמונה הנגיעה הגדולה??...

מסקנא דמילתא - והאנשים אשר 'פתח האולם' הוכו בסנורים, וילאו למצוא הפתח...

אל תביט אחריך

תגובה על מאמרם "פתחו של אולם", שהינו תגובה על מאמרינו "וילאו למוצוא הפתח" מהדורא ראשונה

כמו כן, נגיש לפניכם טעימה של צורת וקדושת הדיבור של י"ש, ומהי "דרכה של תורה" של הנ"ל, ונעתיק מייל שהוא שלח לנו לאחרונה (זהו דוגמא של אחד מתוך רבים... וכל זה כאשר אין ביננו שום דו שיח משוב עד רע, ותגובה זו הינה חד צדדית):

⋮
🗨️
📧
🕒
📧
🗑️
⚠️
📧
➔

דואר נכנס X
◀️ (ללא נושא)

<shiloyoel@gmail.com> יואל שילה

אני ▼

הזמנת את התגובה הזו
 וזה עוד בשיא העדינות
 מדהים איך אתה וחברך [redacted] כל כך ממוקדים באיסור המטופש על כל הפאות,
 כולל הצניעות
 בניגוד גמור לכל בר דעת שמבין שאתה צריך לשמור על עצמך, והנשים רק צריכות לא
 להתבלט יותר מדי
 ואתם הורסים להן את החיים, והורסים בתים, ומטריפים את הציבור שוב ושוב
 שוב ושוב העיסוק שלכם בבגדי נשים - פשוט פורנוגרפיה
 ומכריחים את הציבור להיות חלק מפורנוגרפיה הזו

הרי בחיסונים הוכחתם לכל כמה יכולת החשיבה שלכם מוגבלת, ועשיתם צחוק מעצמכם
 שוב ושוב
 ולא עוזרת הכתישה במכתשת - אתם ממשיכים שוב ושוב לטמטם את הציבור בנושאים
 שעושים מכם לעג וקלס
 הציבור פשוט בז לכם, ופרט לכמה בעלי תשובה תמימים - איש לא מתייחס ברצינות לכם

ראה מה קרה, מאז תשס"ד - הפאות הפכו הרבה יותר יפות, בגלל הטמטום הזה שעשו
 מזה נושא שצריך לדוש בו כל הזמן
 ועוד מאשימים אותי ב'המשכילים הקדמונים' נחש הקדמוני' 'בלעם הרשע' ועוד
 ביטויים נחמדים ממקלדתו של חולה הנפש [redacted]
 הציבור מזמן ראה ושפט עם מי הצדק

אולי פעם תפתח מעט את השכל להתחיל לחשוב, ולהבין [redacted] הם זוג
 מטורללים שאין להם שום מחוייבות לאמת
 ותברח מהזויים אלו יפה שנה אחת קודם

...